

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ute Kleinsteuber

Atbildētāja: Mars GmbH

Rezolutīvā daļa:

- 1) 4. klauzulas 1. un 2. punkts 1997. gada 6. jūnijā noslēgtajā Pamat nolīgumā par nepilna darba laika darbu, kas iekļauts pielikumā Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvai 97/81/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par nepilna darba laika darbu, ar grozījumiem, un 4. pants Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvā 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts valsts tiesiskais regulējums, kurā, nosakot vecuma arodpensijas apmēru, tiek nošķirti darba ienākumi, kas nesasniedz likumiskās pensiju apdrošināšanas maksimālo iemaksu aprēķina sliekšni, un darba ienākumi, kas pārsniedz maksimālo iemaksu aprēķina sliekšni, un, to darot, ienākumi no nepilna darba laika darba netiek vērtēti tādējādi, ka vispirms tiek aprēķināti par pilna darba laika darbu maksājami ienākumi, no tiem tiek aprēķināta ienākumu daļa, kas nesasniedz un kas pārsniedz maksimālo iemaksu aprēķina sliekšni, un tad šī attiecība tiek pārnesta uz samazinātajiem ienākumiem no nepilna darba laika darba;
- 2) Pamat nolīguma 4. klauzulas 1. un 2. punkts, kā arī Direktīvas 2006/54 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā, nosakot vecuma arodpensijas apmēru darbiniekam, kurš darba laikposmus ir strādājis gan pilnu, gan nepilnu darba laiku, tiek noteikta vienota nodarbinātības pakāpe visam darba attiecību periodam, ja vien ar šo aprēķina metodi netiek pārkāpts prorata temporis noteikums. Iesniedzējtiesai ir jānovērtē, vai tas tā ir;
- 3) Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 1. un 2. pants, kā arī 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts noteikt vecuma arodpensiju tādā apjomā, kas atbilst attiecībai starp uzņēmumā nostrādāto laiku un laiku no darba uzsākšanas uzņēmumā līdz pensijas vecuma sasniegšanai likumiskās pensiju apdrošināšanas sistēmā, ierobežojot maksimālo vērā ņemamo darba stāžu uzņēmumā.

⁽¹⁾ OV C 350, 26.9.2016.

Tiesas (astotā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (*Højesteret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – *Assens Havn/Navigator Management (UK) Limited*

(Lieta C-368/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Jurisdikcija apdrošināšanas jomā — Valsts tiesību akti, kuros, ievērojot noteiktus nosacījumus, ir paredzētas cietušās personas tiesības celt prasību tiesā tieši pret personas, kas atbildīga par negadījumu, apdrošinātāju — Apdrošinātāja un zaudējumu izraisītāja vienošanās par jurisdikcijas noteikšanas klauzulu

(2017/C 293/13)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Højesteret

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Assens Havn*

Atbildētāja: *Navigator Management (UK) Limited*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 13. panta 5. punkts, to lasot saistībā ar šīs regulas 14. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka cietušajai pusei, kam ir atļauts celt prasību tiesā tieši pret apdrošināšanas sabiedrību, kura nodrošina kaitējumu izraisījušās personas apdrošināšanas segumu, nav saistoša jurisdikcijas noteikšanas klauzula, par ko vienojušies minētais apdrošinātājs un kaitējumu izraisījušā persona.

⁽¹⁾ OV C 314, 29.8.2016.

Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-388/16) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Tiesas spriedums, ar kuru konstatēta pienākumu neizpilde — Neizpilde — LESD 260. panta 2. punkts — Finansiālas sankcijas — Naudas sods

(2017/C 293/14)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāves – L. Nicolae un S. Pardo Quintillán)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāvji – M. A. Sampol Pucurull un A. Rubio González)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Spānijas Karaliste – līdz dienai, kad beidzās Eiropas Komisijas brīdinājuma vēstulē atvēlētais termiņš, proti, līdz 2015. gada 20. septembrim neveikdama pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu 2014. gada 11. decembra spriedumu Komisija/Spānija (C-576/13, nav publicēts, EU:C:2014:2430) – vēl nav izpildījusi LESD 260. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- 2) Spānijas Karaliste maksā Eiropas Komisijai naudas sodu 3 miljonu euro apmērā;
- 3) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 314, 29.8.2016.

Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 13. jūlija spriedums (Corte suprema di cassazione (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Bayerische Motoren Werke AG/Acacia Srl

(Lieta C-433/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Jurisdikcija civillietās un komerclietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Intelektuālais īpašums — Kopienas dizainparaugi — Regula (EK) Nr. 6/2002 — 81. un 82. pants — Prasība par dizainparauga tiesību pārkāpuma neesamības konstatēšanu — Dalībvalsts dizainparaugu tiesu kompetence teritorijā, kurā ir atbildētāja reģistrācijas vieta

(2017/C 293/15)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione